

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Jesu Siculi
Caltasinettensis, In ... Universitate Messanensi Theologiæ
Primarii Professoris, Tractatus Quinque In Quinque
Ecclesiæ Præcepta**

Tamburini, Tommaso

Dilingæ, 1697

Caput VI.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40032

CAPUT VI.

Ubi communicandum ex devotione?

18. **E**X sparsim dictis in præcedentibus facile colligis, omnes ex devotione extra tempus mortis, & Paschatis, posse hodie, saltem ex præsumpta voluntate Parochorum, sumere Evcharistiam in quibuslibet Ecclesiis, sive Sæcularium, sive Regularium; Ecclesie autem nomine intelliguntur omnia illa loca, ubi legitime celebratur, quæ sunt triplicis generis; vel enim sunt consecrata, vel benedicta, vel ad sacrificium celebrandum legitime deputata.

19. Et quidem licet olim in *Clementina 1. de privilegiis excommunicentur Religiosi ministrantes Evcharistiam sine Parochi licentia*; hodie tamen ipsis non solum faveat dicta Parochorum præsumpta licentia, verum etiam privilegia ipsis concessa à Sancta Sede, pro danda Evcharistia Sæcularibus, pro devotione communicare volentibus, etiam intra Conventus suos, id quod limitare ipsis non posse Episcopum, aliqui putant apud Dianam *part. 9. tract. resol. 8. & 9.*

An communicandum in Oratoriiis privatis?

20. **S**ed inquires primò, Quid in Oratoriiis privatis sæcularium, ubi ex privilegio solet celebrari sacrum?

Respondeo; certè illam ego regulam darem, ibi posse Fideles communicare (nisi adsit aliqua expressa prohi-

bitio) ubi Missa celebratur, idque factem ex eadem præsumpta Parochorum voluntate, qui in communionibus voluntariis, seu ex propria devotione, facile concedere supponuntur hanc libertatem: ut ex hac commoditate frequentius Fideles communicare velint. Adde, Communionem adstantium esse veluti panem Sacrificij; unde in primitiva Ecclesia omnes quotquot Missæ intererant, communicabant. Verùm id non est Oratoriiis privatis concedendum cum notabili concursu: id enim non præsumi debet Parochus, velle.

21. Quando ergo per Bullam Cruciatæ (ut docet Valquez, licet neget Suarez) conceditur, ut extra Pascha possit ab habente Bullam sumi Evcharistia à manibus cujuscunque Sacerdotis; id conceditur, vel ad tollendos scrupulos, vel pro sustinentibus Suarj, hoc est, contrariam sententiam, vel in raro casu, quo expressè invitus Parochus esset.

Ubinam communicare debent

Græci: & an semper in fermentato?

22. **I**nquires tertio, quid de Græcis? Respondeo: Sine dubio etiam ipsi obligantur ad communicandum ex manibus sui Pastoris in Paschate, & in periculo vitæ; ex devotione autem in templis suis. Verùm, quod queritur de Græcis, illud est; an ipsi possint legitime, sive ex devotione, sive in Paschate communicare in azymo, idque in templis Latinorum? Ex hac occasione item queritur, an possint

Ec 3 Latinj

in b...
 FEBRIM
 in
 de præcepto
 VARRI
 de
 suo a...
 E III
 30. b.

Latini in fermentato, idque in Græcorum templis?

23. Respondeo cum necessaria, tripartita distinctione: nam vel Græcus est in partibus, seu locis Orientalibus, ubi nullum sit templum ritus Latini; & Latinus est in partibus Occidentalibus, ubi nullum templum sit Græci ritus; & tunc quisque debet in suo ritu communicare: quia hæc est gravissima, & universalis consuetudo harum Ecclesiarum, atque à pluribus Pontificibus confirmata.

24. Solùm excipio casum, in quo moribundus Græcus inveniretur alicubi, ubi non esset ritus, & Sacerdos Latinus, ibi fortè peregrinus, & celebrans in azymo; tunc enim ex pietate S. R. Ecclesiæ præsumendum est, ne sine viatico hic decedat, ut possit communicare in azymo. Simile quid erit, si, contra, Latinus moribundus inveniretur in loco, ubi solus esset ritus, & Sacerdos Græcus.

25. Vel Græcus est in Latinis locis, ubi templum sit Græcorum; uti est hîc Panormi Templum Sanctæ Sophiæ ritus Græci, & Latinus est in locis Græcis, ubi sit templum Latinorum Latini ritus; & tunc dico ex antiquiore consuetudine Græcum græcè, Latinum latinè, communicare debere; quia ad hoc concessa sunt dicta templa, ut quisque communicet in suo ritu.

26. Dixi ex antiquiore consuetudine, nam ex recentiore in nostro Siciliz regno introductum est, ut Græcus possit communicare in azymo in Latinis Templis; id enim ego pluries observavi; licet nondum viderim,

quòd Latinus communicet in fermentato in templis Græcorum. Ratio fortasse est, quia faciliùs conceditur Græcis Fidelibus, conformare se cum ritu Latino, qui est ritus universalis, & capitæ, quàm Latinis, se conformare cum ritu Græcorum, qui est ritus peculiaris Ecclesiæ.

27. Vel denique Græcus versatur in Latinis locis, ubi nullus est ritus, seu templum Græcum, & Latinus in locis Græcis, ubi nullus est ritus, seu templum Latinum; & tunc poterit Fidelis communicare eo modo, quo ibi potest, neque enim huic præsumitur Ecclesiæ communionem denegare.

28. Hæc de fidelibus communicantibus; cæterum de Sacerdotibus quomodo Græci Græcum ritum, Latini Latinum ritum observare omninò debeant, cum majori rigore proceditur, idque propter Concilij Florentini auctoritatem, & Pij V. Constitutionem, ut in tract. de Missa latè declaratur, Interim legite Suarium de Euchar. disp. 3. sect. 3. Layman lib. 5. tract. 4. cap. 2.

CAPUT VII.

Quinam communicandi? An Pueri?

1. **P**ueri usum rationis habentes (nam infantes illà carentes omninò excluduntur) an statim sint ad communionem vocandi? duplex est sententia. Altera docet non statim, sed post ætatem inter decimum, & decimum quartum annum, quia ad Com-